

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (ФРАНЦУЗЬКОЇ) У ПОРІВНЯННІ З АНГЛІЙСЬКОЮ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ» ТА «МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЯ»

Валентина Нічий,

Чернівецький національний університет

ім. Ю. Федьковича (Україна);

v.nichyi@chnu.edu.ua

SOME PECULIARITIES OF TEACHING A SECOND FOREIGN LANGUAGE (FRENCH) IN COMPARISON WITH ENGLISH FOR STUDENTS MAJORING «INTERNATIONAL RELATIONS» AND «INTERNATIONAL INFORMATION»

Valentyna Nichyi,

Chernivtsi National University named after Yuriy Fedkovych,

Researcher ID N-2288-2017;

ORCID ID 0000-0002-3945-3766

Nichyi V. *Some peculiarities of teaching a second foreign language (French) in comparison with English for students majoring «International relations» and «International information»*. This article examines some aspects of the comparison of English and French languages in the process of learning French as a second foreign language by students who are native speakers of the Ukrainian language who previously studied English. The group of students from whose practice examples of transferring knowledge from one language to another are taken are students of the «International Relations» and «International Information» training areas. **The relevance** of this topic is due to the fact that in the modern world, students' knowledge of one foreign language is not enough for their future professional activities. At the same time, knowledge of a second foreign language must be thorough enough to meet the needs of communication in a professional environment. To date, there is little methodical literature on learning French as a second foreign language after English. **The research methodology** is based on comparative language analysis. This article examines specific cases where the involvement of the first foreign language hinders or helps the effective learning of the second. **The purpose** of this study is to consider some aspects of the comparison when learning French as a second foreign language after English, to identify the most frequent errors associated with the influence of the first foreign language, and also to propose methods of minimizing these errors. The object of the study is some aspects of the comparison of two languages, English and French, when studying French as a second foreign language, and common errors occurring at three linguistic levels are considered as a subject: grammatical, lexical and syntactic. Along with empirical studies, on the basis of which foreign authors conduct a detailed analysis of errors that occur, an important place is given to the review and analysis of existing theoretical approaches to the problem of learning and teaching the French language. Elements of **novelty of the research** focus on the interpretation of information and recommendations for reducing the negative influence of one language on another. **Conclusion**. Parallel study of two languages with the involvement of a comparative aspect is considered the most effective, but such study is impossible within the curriculum of students of non-native universities. In this regard, the following solutions may be optimal to minimize errors: comparative analysis of the phenomena of two languages in the process of explaining grammatical rules and performing practical tasks; application of problem-solving technology during classes; situational and thematic organization of classes; finding a balance between the amount of oral and written material used in classroom classes; creating motivation and increasing interest in a foreign language.

Keywords: *foreign language, comparative language analysis, frequent errors, parallel study of two languages.*

Вступ. Як відомо, французька мова, як і англійська, побудована на основі латинського алфавіту, тому процес вивчення однієї мови на основі другої відбувається значно швидше. Для обох мов характерно наявність однакових граматичних категорій. До того ж, лексичний склад цих мов має латинську основу, що полегшує розуміння окремих слів.

У цій статті розглянуто деякі аспекти порівняння англійської та французької мов у процесі вивчення французької як другої іноземної мови студентами-носіями української мови, що вивчали раніше англійську. Група студентів, з практики яких взято приклади перенесення знань з однієї мови на іншу – студенти напрямів підготовки «Міжнародні відносини» та «Міжнародна інформація».

Актуальність цієї теми обумовлена тим, що у сучасному світі студентам для майбутньої

професійної діяльності недостатньо володіння однією іноземною мовою. У той же час знання другої іноземної мови має бути достатньо ґрунтовним, щоб відповідати потребам комунікації у професійному середовищі. Сьогодні існує небагато методичної літератури з вивчення французької як другої іноземної мови після англійської, ще менше – навчальних посібників з паралельного вивчення двох мов, що базується на компаративному аналізі мов.

Основна проблема полягає в тому, що залучення однієї мови при вивченні іншої може мати як позитивні, так і негативні наслідки. З одного боку, студентам легше опанувати нову мову, проводячи паралель з мовою тієї ж мовної сім'ї, що раніше вивчалася, – мовою-посередником. З іншого боку, з'являється явище інтерференції – змішування мов. Ця стаття розглядає конкретні випадки, коли

залучення першої іноземної мови перешкоджає чи допомагає ефективному вивченню другої. У кінці статті наводяться рекомендації щодо послаблення негативного впливу однієї мови на іншу.

Вивчення дисципліни «Друга іноземна мова» зазвичай починається в університеті на третьому курсі освітньої програми бакалаврата і триває чотири семестри. Цільова група студентів представлена студентами напрямів підготовки «Міжнародні відносини» та «Міжнародна інформація». На момент вивчення нової дисципліни студенти встигають пройти двохрічний курс першої іноземної мови, англійської, яку більшість із них вивчали у школі. З теоретичної точки зору, студенти відчують себе достатньо впевнено в англійській мові, щоб зуміти зіставити мовні та словотвірні моделі і знайти подібності та відмінності між системами двох мов. Однак, на практиці застосування англійської мови не завжди позитивно впливає на вивчення французької. Застосовуючи моделі мови, яка вивчалася раніше на нову мову, студенти забувають про те, що приналежність до однієї мовної сім'ї та використання одного алфавіту не говорять про те, що мови ідентичні: вони лише схожі в деяких аспектах. Більш того, найчастіше мова-посередник ніяк не впливає на вивчення другої іноземної мови у зв'язку з недостатнім рівнем володіння першою іноземною мовою.

Огляд літератури. Аналіз літератури з цієї теми показав, що багато сучасних авторів у своїх роботах звертаються до проблеми викладання другої іноземної мови у немовному вузі. Hanafi наголошує на необхідності правильного підходу до організації навчального процесу та дидактичному супроводі курсу¹. Prodeau вважає, що студенти дійсно використовують досвід володіння першою іноземною мовою щодо другої². Процес перенесення знань з однієї мови на іншу може бути як свідомим, так і ненавмисним. В обох випадках у процесі викладання другої іноземної на базі першої викладачі іноземних мов відзначають необхідність присутності співставного аспекту³. Особливе місце у роботах, присвячених практиці та методиці викладання другої іноземної мови, відводиться явищу інтерференції та проблемі змішування кодів (англ. code-mixing)⁴. Слід відмітити, що автори, які вивчають вплив англійської мови на французьку як другу

іноземну, часто підкреслюють поширеність помилок, що виявляються саме на лексико-семантичному і фонетичному рівні, оскільки вони є найбільш очевидними, особливо при сприйнятті іноземної мови на слух. Наприклад, Bailly & Cohen говорять про часте використання англійських займенників, а також службових слів щодо французької⁵. Це пояснюється частотністю вживання цих слів у мові і внаслідок цього – їх швидким запам'ятовуванням.

Помилки у вимові виникають найчастіше в результаті змішання англійських та французьких слів, які однаково пишуться або утворені від того ж латинського кореня⁶. У своїх роботах зарубіжні автори рідко торкаються теми вивчення французької саме як другої іноземної мови. В основному дослідження присвячені проблемі вивчення французької як другої мови, наступної за рідною. Багато досліджень спрямовані на виявлення конкретних помилок, викликаних впливом англійської як рідної мови. До таких помилок відносять неправильне утворення заперечення у французькій мові та неправильне узгодження іменника в роді та числі⁷.

Щоб визначити найбільш оптимальні способи уникнути негативного впливу англійської мови при вивченні французької, необхідно зрозуміти, які основні труднощі щодо французької як другої іноземної, а також ідентифікувати і проаналізувати найбільш розповсюджені граматичні, лексичні та синтаксичні помилки студентів при вивченні французької, викликані впливом знань англійської. Розуміння причин цих помилок – ключ до пошуку найбільш ефективних способів їхньої мінімізації. Одні дослідники використовують термін «систематичність» (systematicity) щодо процесу вивчення другої іноземної мови, а інші говорять про таке явище, як «варіативність» (variability)⁸. Однак ці терміни відображають різні аспекти вивчення іноземної мови: систематичність дійсно спостерігається на різних етапах вивчення французької мови, через які проходять усі студенти, а про варіативність можна говорити щодо таких аспектів, як швидкість оволодіння мовою або кінцевий результат (рівень оволодіння мовою)⁹. Розуміння суті різних теорій допомагає глибше розглянути та зрозуміти причини поширених помилок при вивченні другої іноземної мови.

¹ Hanafi A. «The second language influence on foreign language learners' errors: The case of the French language for Algerian students learning English as a foreign language», *European Scientific Journal*, June, 2014, Vol. 2, P. 30-38 [in English].

² Prodeau M. «Gender and number in French L2: How can we find out more about the constraints on Production in L2?», *Focus on French as a foreign language. Multidisciplinary approaches*, Toronto 2005, P 135-164 [in English].

³ Myles F. «French second language acquisition research: Setting the scene», *Journal of French Language Studies* 14, 2004, Cambridge University Press, P. 211-232 [in English].

⁴ Guichon N., Soubrié T. «FFL book and digital: declared marriage has not took place», *French in the world. Reserches and applications*, Paris 2013, N54, P. 13-142 [in English].

⁵ Bailly N., Cohen M. «L'approche communicative» [Communicative approach], *Tourdetoile*, 2009, N 11, September, URL: http://flenet.rediris.es/tourdetoile/NBailly_MCohen.html [in French].

⁶ Girardet J.» Teach FFL as operative approach: some methodological propositions», *Acts of XIII pedagogical academic conference of French Alliance of São Paulo*, 2011 [in English].

⁷ Puren C. «From communicative approach to operative perspective», *French in the world*, Paris 2006, N347, P. 37-40 [in English].

⁸ European Council, Cultural Cooperation Council, Educational Committee, Division of modern languages in Strasbourg, *European cadre of languages reference. Learn, teach, evaluate*, Paris: Didier 2001, 192 p [in English].

⁹ CIEP «Au service de l'éducation et du français dans le monde» [Serving education and French around the world], *Information for the professionals DELF-DALF*, URL: https://seanewdim.com/wp-content/uploads/2021/04/fil_ix_248_23.pdf [in French].

Серед інших труднощів вивчення другої іноземної мови є також недостатнє володіння лінгвістичною термінологією¹⁰, яке може слугувати перепорою на шляху до ефективного дослідження. Так, знаючи переклад деяких французьких граматичних структур українською мовою, студентам нерідко важко назвати конкретні мовні явища. Для усунення цієї проблеми викладачам французької як другої іноземної мови на немовних факультетах рекомендується використовувати адаптовані навчальні посібники, призначені спеціально для цільової аудиторії. У них, як правило, дається спрощена термінологія, завдяки якій студенти зможуть успішно опанувати матеріал і, можливо, знайти аналоги в англійській мові.

Методологія дослідження базується на порівняльному аналізі двох мов. Розглядаються конкретні випадки, коли залучення першої іноземної мови заважає або сприяє ефективному вивченню другої. Поряд з емпіричними дослідженнями, на основі яких проводиться детальний аналіз помилок, що виникають, важливе місце відводиться огляду та аналізу існуючих теоретичних підходів до проблеми вивчення та викладання французької мови.

Мета даного дослідження – розглянути деякі аспекти порівняння при вивченні французької мови як другої іноземної після англійської, виявити найбільш частотні помилки, пов'язані з впливом першої іноземної мови, а також запропонувати методи мінімізації цих помилок. Об'єктом дослідження є деякі аспекти порівняння двох мов, англійської та французької, при вивченні французької як другої іноземної, а як предмет розглядаються поширені помилки, що виникають на трьох мовних рівнях: граматичному, лексичному та синтаксичному.

Результати. Які ж основні аспекти зіставлення двох мов, що впливають на засвоєння другої іноземної мови? Безумовно, найпоширенішою і очевидною помилкою є спроби студентів застосувати фонетичні правила англійської мови при читанні французькою. Щоб мінімізувати помилки на фонетичному рівні, викладачі французької мови вже на перших заняттях зазначають, що вимова у французькій мові – це один із найскладніших аспектів її вивчення через невідповідність звуків, що вимовляються, літерам або їх поєднанням на письмі. Одному звуку на письмі іноді може відповідати поєднання трьох літер: *beaucoup* (вимовляється як «боку»). Проте, іноді студенти правильно вимовляють слова, проводячи паралель з українською чи англійською мовами. Але, як правило, це слова-інтернаціоналізми (*tourisme* – туризм) або слова французького походження (*bouquet* – букет). Однак навіть за правильної вимови схожих в англійській та французькій мовах слів студенти часто намагаються відтворити графічну форму англійської мови. Наприклад, пропускають букву *e* у французькому слова *tourisme* чи невірно пишуть поєднання голосних у французькому слові *raison* (порівн. англ. *reason*).

Крім того, існує практика позитивного перенесення знань з англійської мови, наприклад,

у вивченні винятків при утворенні ступенів порівняння прикметників. Мова йде про прикметники *bon* (*good*, хороший) або *mauvais* (*bad*, поганий) у вищому ступені порівняння, використання означеного артикля *le* у найвищому ступені (за аналогією до англійського артикля *the*).

Тепер розглянемо конкретні помилки студентів при перенесенні знань з однієї мови в іншу на трьох мовних рівнях: лексичному, граматичному та синтаксичному.

На лексичному рівні студенти зіставляють однокорінні слова у французькій та англійській мовами, які, як правило, належать до одного латинського кореня. За рідкісним винятком цей практичний спосіб є більш прискореним запам'ятовуванням слів другої мови та допомагає уникнути помилок при перекладі так званих «хибних друзів перекладача». Ця група слів представлена лексичними одиницями, які за своєю вимовою дуже нагадують слова української, проте мають інше значення. Наприклад, слова *'magazine'* (англ.) і *'magazine'* (франц.) перекладаються українською мовою однаково: «журнал». Знаючи переклад англійського слова, студенту неважко правильно перекласти французьке слово. Тим не менш, студенти часто плутають французьке слово *'magazine'* із схожим за звучанням написанням словом *'magasin'*, яке дійсно перекладається з французької як «магазин».

На граматичному рівні використання англійської як мови-посередника при вивченні французької також приносить як позитивні, так і негативні результати. На перших заняттях з французької мови студенти вчать будувати прості речення, ставити питання загального характеру та представлятися іноземною мовою. Проте, вже на цьому етапі допускаються помилки. Наприклад, усім відомо, що артикль – невід'ємна частина англійської мови та відсутність артикля – це насправді явище, яке називається «нульовим артиклем». Виходячи з цих теоретичних знань або практичних занять з англійської мови, студенти говорять про професію чи рід зайнятості французькою мовою, використовуючи неозначений артикль: *Je suis un étudiant* (за аналогією з англійською «I am a student») – Я студент. Правильно сказати *Je suis étudiant*. Аналогічно студенти неправильно говорять про вік, використовуючи дієслово «бути», аналог англійської *to be*, замість дієслова «мати»: *Je suis 19 ans* (пор.: «I am 19») – Мені 19 років. Французькою треба сказати *J'ai 19 ans*.

На синтаксичному рівні студенти також нерідко роблять помилки, намагаючись побудувати речення за аналогією з англійською, наприклад, ставлячи прикметник перед іменником. Так, у словосполученні *le peuple français* («французький народ») студенти міняють місцями іменник і прикметник, керуючись перекладом цього словосполучення на українську та англійську мови. Слід зазначити, що при перекладі словосполучень та речень студенти опираються, в першу чергу, все ж таки на знання рідної мови, а не першої іноземної, у той час як на окремих лексичних

¹⁰ Boissière J., Fau S., Pedró F. «Le numérique une chance pour l'école» [Digital chance for the school], Paris, 2013: Armand Colin, 240 p [in French].

одинацях студенти намагаються знайти схожі за звучанням слова англійської мови.

На синтаксичному рівні порівняння двох мов найчастіше приносить позитивні результати. Помилки при перенесенні синтаксичних структур з англійської мови у французьку мінімальні. В основному помилки, пов'язані з побудовою французьких речень, – результат слабого знання англійської мови та відтворення структури українського речення під час перекладу. Однак, в українській мові довільний порядок слів, у той час як побудова речень в англійській та французькій мові передбачає строгий порядок слів і наявність конструкцій, відсутніх в українській мові. Так, для обох мов характерно використання звороту «*e/ε*»: англ. *there is* (одн.) / *there are* (мн.) та франц. *il y a*. З одного боку, студентам легше будувати французькі речення, що містять цю конструкцію. З іншого боку, використання у французькій мові звороту і для однини, і для множини провокує помилки: за аналогією з англійськими зворотами студенти помилково намагаються самостійно утворити зворот з використанням дієслова *avoir* у третій особі множини: *Il y ont+* іменник у множині.

Слід зазначити, що різні мови відображають не тільки різні системи знаків, а й різну культуру, сприйняття світу. Так, одна і та ж дія може бути виражена по-різному у різних мовах. Наприклад, в українській мові «соромитися» – дієслово, в англійській мові – це стан (*to be ashamed*), а у французькій – володіння (*avoir honte*). Студенти часто використовують невірне допоміжне дієслово, наприклад, *être* (англ. *to be*) замість *avoir* (англ. *to have*) і навпаки, проводячи паралель з аналогічними конструкціями англійської мови. Однак, найчастіше випадки вживання допоміжних дієслів та дієслів-зв'язок у двох мовах, англійській та французькій, збігаються. Прикладом вживання дієслова-зв'язки можуть служити дієслова, еквівалентні українському дієслову «сумувати»: *être triste* (франц.) та *to be sad* (англ.). Конструкція «дієслово-зв'язка «бути» + прикметник» часто вживається в англійській та французькій для вираження стану: *to be happy* – «бути щасливим», *to be glad* – «бути радим», *to be tired* – «бути втомленим» (англ.) та їх еквіваленти французькою мовою: *être joyeux, être heureux, être fatigué*.

Враховуючи той факт, що суб'єкти навчання – студенти немовних спеціальностей, викладачеві необхідно показати, що за будь-яких природних здібностей до вивчення мов студенти за бажання можуть самі виявити деякі закономірності та відмінності, використовуючи базові знання першої іноземної мови. Для мінімізації орфографічних помилок у написанні схожих за звучанням слів важливо правильно збалансувати усний та письмовий матеріал, який подається студентам. Не варто відводити цілі заняття тільки на вдосконалення усних навичок. Тим не менше, відсутність аудіо- та відеоматеріалів теж вплине на якість іноземної мови студентів.

Очевидно, баланс між практикою усної та писемної мови залежить і від цілей навчання. Для оволодіння усними мовними шаблонами в рамках майбутньої професійної діяльності, доцільно робити акцент на практиці усного мовлення, яка дозволить значно знизити кількість фонетичних, інтонаційних та інших видів помилок. У цьому випадку студентам можна запропонувати прослухати діалог та відтворити короткий зміст або виконати низку завдань щодо його змісту (зазначити вірні та невірні твердження, вибрати один із запропонованих варіантів відповіді або відповісти на наведені запитання). Подібні завдання зазвичай даються в письмовому вигляді, тому повністю виключити читання та написання навіть під час практики мовлення неможливо.

Щоб оволодіти письмовими навичками з другої іноземної мови, особливу увагу варто звернути на слова, що мають у двох мовах, англійській і французькій, подібне звучання. З метою мінімізації орфографічних помилок можна запропонувати студентам прослухати кілька пар слів, а потім записати їх. У якості альтернативного завдання можна роздати студентам готові слова і попросити при прослуховуванні відмітити те слово, яке вони почули, і повторити його вголос. Таким чином студенти навчаться не лише правильно писати французькі слова, які схожі на англійські еквіваленти, але й почути відмінність у вимові. Складність застосування цих рекомендацій на практиці полягає в тому, що, на жаль, на сьогоднішній день практично немає навчальних посібників, які містять матеріал відразу з двох мов, що вивчаються, у нашому випадку англійської та французької. У зв'язку з цим, викладачам належить непросту методичну роботу для створення літератури, що враховує всі складнощі вивчення двох мов. У відсутності аудіозаписів та вправ, спрямованих на відпрацювання усної та письмової грамотності двома мовами, викладачеві доведеться самому читати слова, словосполучення та діалоги або попередньо підготувати запис. Звичайно, така робота рідко можлива на практиці, тому що вона має на увазі однаково гарне володіння викладачем системами двох мов та вимовою, наближеною до автентичної. Проте, як відомо, викладачі більше віддають перевагу аудіоматеріалам, створених носіями мови, особливо якщо йдеться про порівняння двох іноземних мов.

Важливу роль у викладанні будь-якої іноземної мови відіграє і мотивація, оскільки тільки зацікавлений студент намагатиметься пригадувати свої помилки і повторювати їх¹¹. Для формування мотивації у студентів очевидна необхідність розуміння викладачем базових понять сфери міжнародних відносин, оскільки метою студентів цих немовних спеціальностей являється оволодіння другою іноземною мовою для професійного спілкування. Крім термінології, студентам корисно знати мовні формули та шаблони, які знадобляться їм у повсякденному спілкуванні та діловому листуванні. Пояснюючи мету

¹¹ Kozak M. «Rol' mpytyvatsiyi ta shlyakhy yiyi pidvyshchennya pry vuvchenni inozemnykh mov» [The role of motivation and ways to increase it when learning foreign languages], *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu*, 2015, P. 84-86 [in Ukrainian].

і зміст кожного заняття, викладач викличе більший інтерес у студентів, а розробка і використання спеціалізованих навчальних посібників допоможуть врахувати тонкощі майбутньої професійної діяльності студентів і максимально охопити необхідні тематичні блоки. Можна розглянути підготовку тематичних діалогів, що зачіпають різні ситуації, та презентацій, спрямованих на розвиток навиків пошуку, вибірки та подання інформації. З одного боку, всі студенти будуть задіяні та зацікавлені в самому процесі навчання, а з іншого боку, вони зможуть запам'ятати вищезгадані мовні формули та шаблони.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що сьогодні існує чимало літератури з вивчення та викладання французької мови як другої іноземної в навчальних закладах нашої країни. Однак існує необхідність впровадження та широкого застосування методичних посібників з викладання другої іноземної мови на базі першої і, можливо, слід розглянути зміни двомовної підготовки викладачів іноземних мов у вузах. Ця необхідність пояснюється зростаючою потребою у кваліфікованих кадрах у сфері міжнародних відносин зі знанням іноземних мов. Крім того, більшість студентів немовних спеціальностей стикаються із працевлаштуванням щодо другої іноземної мови. Виходячи з проаналізованих прикладів та практики викладання французької мови, можна зробити висновок, що помилки студентів виявляються на всіх мовних рівнях. Фонетичні помилки викликані в основному невідповідністю звуків у французькій мові у порівнянні з англійською. Випадки вірного розуміння та вимови слів-інтернаціоналізмів призводять до орфографічних помилок, внаслідок порівняння з їх англійськими еквівалентами.

Лексичні помилки найчастіше пов'язані з розповсюдженням явищем, що називається «хибні друзі перекладача». У цьому випадку студенти також проводять паралель зі схожими англійськими словами, у той час як їх значення не має нічого спільного з французькими словами.

Незважаючи на деякі однакові граматичні категорії, властиві англійській та французькій мовам, серед найпоширеніших граматичних помилок – неправильне використання артикля та дієслова-

зв'язки. Причиною цих помилок є невідповідність деяких конструкцій з дієсловами-зв'язками і тонкощі граматичних правил щодо використання артиклів у двох мовах.

Нарешті, однією з найпопулярніших синтаксичних помилок є невірний порядок слів у словосполученнях. Помилка полягає в тому, що студенти ставлять прикметник перед іменником (за аналогією з англійською мовою), у той час як правила французької мови мають на увазі використання більшості прикметників у постпозиції.

Найбільш ефективним вважається паралельне вивчення двох мов із залученням порівняльного аспекту, проте таке вивчення неможливе в рамках навчальної програми студентів немовних вузів. У зв'язку з цим для мінімізації помилок оптимальними можуть стати такі рішення:

- порівняльний аналіз явищ двох мов у процесі пояснення граматичного правила і виконання практичних завдань;
- застосування проблемно-пошукової технології під час занять;
- ситуативно-тематична організація занять;
- пошук балансу між об'ємом усного та письмового матеріалу, що застосовується в рамках аудиторних занять;
- створення мотивації та підвищення інтересу до іноземної мови.

Нічий Валентина – асистент кафедри сучасних іноземних мов та перекладу факультету історії, політології та міжнародних відносин Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. У науковому доробку автора – 22 надруковані праці. Коло наукових інтересів: проблеми семантичного синтаксису у французькій мові, перекладознавство, методика викладання іноземної мови.

Nichyi Valentyna – Teaching Assistant of the Department of Modern Foreign Languages and Translation, Faculty of History, Political Science and International Relations, Yuri Fedkovych Chernivtsi National University. The author's scientific work includes 22 published works. Research interests: problems of semantic syntax in French, translation studies, methods of teaching a foreign language.

Received: 14.11.2023

Advance Access Published: December, 2023

© V. Nichyi, 2023